

különszám
Júlia

Világszerte Nr. 1

Kate Hardy

Válaszút előtt

Susan Stephens

Csók és ölelések

Ally Blake

Álomherceg

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy hellyel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Pamela Brooks, 2017 – Vinton Kiadó Kft., 2021

Eredeti címe: *The Runaway Bride and the Billionaire* (Harlequin Mills & Boon, Romance)

• Magyarra fordította: Kiss Klára

© Susan Stephens, 2019 – Vinton Kiadó Kft., 2021

Eredeti címe: *The Greek's Virgin Temptation* (Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)

• Magyarra fordította: Várnai Péter

© Ally Blake, 2018 – Vinton Kiadó Kft., 2021

Eredeti címe: *Amber and the Rouge Prince* (Harlequin Mills & Boon, Romance)

• Magyarra fordította: Csató Gabriella

Nyomtatásban megjelent: a JÚLIA KÜLÖNSZÁM 106. számában, 2021

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-540-320-2

• Kép: Shutterstock

lló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2021

• A kiadó és a szerkesztőség címe: 1118 Budapest, Szüret u. 15.

• Felelős kiadó: dr. Bayer József

• Főszerkesztő: Vaskó Beatrix

• Telefon: +36-1-781-4351; e-mail cím: info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Kate Hardy
Válaszút előtt

VILLA ROSA

ELŐHANG

Egyszerűen szörnyű, ha valaki féltékeny az ikertestvére!

Főleg, ha köztudott, hogy szegény nehéz időszenon ment át, és megérdemli a boldogságot. Különösen az esküvője napján!

Az az igazság, hogy neki sem könnyű mostanában. Ha jobban belegondolt, mind a három koszorúslány láthatóan problémákkal küzdött. Posy, a legfiatalabb a testvérei közül, olyan görcsösen igyekezett mosolyogni, hogy csinos arca merev maszknak tűnt. Ugyanez állt Portiára is, a legidősebb Marlowe lányra, aki olyan merev és mesterkelt volt, hogy senki sem gondolta volna róla, egykor ő volt a család nagy lázadója.

Immi felsóhajtott. Talán javasolni kellene egy éjfélit találkozót a tengerparton, ahol mindhárman kiönthetnék a szívüket. Úgy, ahogy gyerekkorukban tették, takaróba burkolózva, pusmogva és kuncogva. Talán segíthetnének megoldani egymás gondjait...

Ám Posy egyre távolabb került tőlük, amióta a londoni balett-társulatnál táncolt, Portia meg sohasem beszélt szívesen a személyes dolgairól. És ő, Immi mit is mondhatna? Van munkája, amit szeret, és segít a szüleinek a családi vállalkozás, a Marlowe Aviation irányításában. Ezenkívül hamarosan feleségül megy Stephen Waltershez, akinek minden vágya, hogy leendő apósa kinevezze helyettesének a Marlowe Aviationnál.

De Stephen nem úgy néz rá, ahogy Cleve Andie-re! És ha őszinte akar lenni, be kell ismernie, hogy ő sem vet olyan szerelmes pillantásokat rá, ahogy Andie a férjére. Mintha ő lenne a legnagyobb ember az egész világon.

Immi megborzongott. Valószínűleg az esküvői előkészületek miatti stressz az oka, hogy olyan érzékeny, és túlreagálja a dolgot. Még két hónap van hátra a nagy napig. Az esemény megrendezése valahogy kicsúszott a keze közül, és kezdett fenyegető méreteket öltetni.

Pedig a szervezés mindig is az erőssége volt.

De most, hogy látta, milyen gyorsan és könnyedén megrendezték Andie esküvőjét, Imminek egyre inkább kétségei támadtak. Jóllehet egy ideje már érzi ezt a kellemetlen bizsergést és növekvő belső ellenállást. Különösen, mióta véletlenül meghallotta, hogy Stephen tanúja, Jamie azt mondta a vőlegényének, legalább addig tartóztassa meg magát, míg Immi ki nem mondja az oltár előtt az igent. Immi akkor ezt ostoba, ízléstelen viccnek tartotta, de időközben kérdések merültek fel benne.

Az sem segített, hogy Stephen kijelentette, az elfoglaltságai miatt nem tud eljönni az esküvőre Isola dei Fiorira, és remélhetőleg Immi megérti őt, hiszen amúgy is csak egy szűk körű eseményről van szó. De lehet egy Stephenhez hasonlóan becsvágyó férfi annyira elfoglalt, hogy ne vegyen részt a főnöke egyik lányának az esküvőjén? Aki ráadásul a menyasszonya ikertestvére?

Vagy valami más rejlik emögött?

Az ég szerelmére! Nem szabad mindenütt rémeket látnia. A végén még megismétlődnek a nyolc évvel ezelőtti események.

Stephen szereti őt, erről újra és újra biztosítja. Legalábbis kezdetben ezt tette. Gyerekes dolog, hogy a filmekben látott romantikus ostobaságokra vágyik. És önző...

Matt mintha megbénult volna. Imogen Marlowe egyszerűen elragadóan néz ki!

Amikor először találkoztak, sötét kosztümöt viselt, amelyben úgy festett, mint egy kemény, mindenre elszánt üzletasszony, és kicsit ijesztő volt. Látszott rajta, ha törik, ha szakad, kideríti, mi történt az ikertestvérevel. Másodszor kora reggel látta mezítláb, túlméretezett pulóverben és kifakult farmerban. Az arcán egy koszfolt viritott, és az elvadult kert virágágyásaiban fehér margarétát szedett. Amiből később csokrot készített a menyasszonynak, és a kerti asztalokra helyezett üres konzervesdobozokba is tett néhány szálat.

A ceremónián Immi, a menyasszony ikertestvére tengerszínű, vintage stílusú ruhát viselt, amely hűvös eleganciát sugárzott. Ujjatlan volt, szív alakú dekoltázzsal, és első pillantásra úgy tűnt, mintha a kivágást csak a négy kis fehér és négy nagy fekete gyöngyből álló, kerek bross tartaná össze. Ehhez illő gyöngysor egészítette ki a lány megjelenését. Sötét haját rövid bob frizurában hordta, az arcát finoman sminkelte.

Matt csak arra tudott gondolni, hogy kikapcsolja azt az átkozott brossot, és kideríti, mit rejt a csillogó türkizkék anyag.

Megrázta a fejét. Biztosan az esküvői atmoszféra az oka, hogy így elragadta a fantáziája. A tanú és a koszorúslány...

Egy előnye mindenképpen van ennek a felállásnak: Cleve tanújaként kötelessége táncolnia a koszorúslánnyal.

Pillanatnyilag azonban egészen más foglalkoztatta. Általában fesztelenül el tudott beszélgetni bárkivel, de ennek a nőnek a jelenlétében mintha nem forogna a nyelve.

– Nagyon szép ruha, Imogen – nyögte ki végül.

– Köszönöm – felelte a lány. – Sofia régi kincsei közül való. Tudtad, hogy ő volt a húgom, Posy keresztanya? Egyébként az ékszer is az övé.

– Gondolhattam volna. – Matt bágyadtan elmosolyodott. – Tetszik, hogy Sofia ruháit hordjátok. Biztosan örülne neki.

Immi bólintott.

– Igen, szinte olyan, mintha itt lenne velünk. Amikor gyerekek voltunk, megengedte, hogy divatbemutatót tartsunk a méregdrága dizájnerruháival. Szerintem tudta, hogy tisztelettel bánunk ezekkel a holmikkal. – Mattre mosolygott, amitől a férfi elvörösödött. – Erre a ruhára speciel nem emlékszem, de tényleg lélegzetelállító: tipikus mantua ruha a tizenharmadik századból, de egy kicsit modernizálva.

– Mantua?

Immi az ujjával a brossra mutatott.

– A mider alatt, amely mellmagasságtól derékig ér, szétnyílik a felső anyag, és látni engedi a színben harmonizáló alsósoknyát.

Matt nyelt egyet.

– Mantua... megjegyzem.

– Csak azért tudom, mert kedvelem az érzelmes történelmi históriákat – vallotta be Immi töredelmes mosollyal. – Egyébként az ilyen témákban Portia a szakértő.

Matt tudta, hogy a legidősebb nővér, Portia Hollywoodban újságíró.

– Posy megengedte nekünk, hogy nyugodtan válogassunk a gazdag hagyatékból, ami Sofia halála óta már az övé. Akárcsak a Villa Rosa.

– A testvérek mindent megosztanak egymással. Legalábbis az én húgaim.

– Vannak húgaid? – kérdezte Immi meglepetten.

Matt vágott egy grimaszt.

– Ráadásul négy.

– Akkor tudod, hogy ez mit jelent.

– Mondhatni. Hm... A koszorúslánytól és a tanútól nem várják el, hogy...

Matt zavartan felemelte a karját, mire Immi elnevette magát.

– Számomra megtiszteltetés – mondta, miközben Matt a táncparkettre vezette.

Nem jó így, gondolta Immi. Egyáltalán nem jó... pontosabban szólva katasztrofális.

Matt Stark Cleve tanúja és jóformán szomszéd. Az úton lejjebb egy kis házban él a falu közelében, és Sofia halála óta rajta tartja a szemét a Villa Rosán. Andie szerint IT-zseni, ráadásul kitűnő üzletember, és kisebb vagyont keresett a számítógépes programjaival, amelyek lehetővé teszik a háztulajdonosoknak, hogy hangvezérlés segítségével a távolból intézkedhessenek – bekapcsolhassák a riasztót, az ajtózárat, számos elektromos berendezést, a világítást, elhúzhassák a függönyöket...

Miután Immit bemutatták Matt anyjának, megértette, hogy a férfi miért éppen ilyesmikkel foglalkozik. Gloria Stark súlyos ízületi gyulladásban szenvedett, és kerekesszékre kényszerült. Az asszony a fia találmányának köszönhetően legalább részben visszanyerhette korábbi önállóságát.

Matt Sofiával is törődött egészen a haláláig, de nem sikerült a szeszélyes és makacs asszonyt egy műholdas telefonra rábeszélnie. Végül azt azért megengedte neki, hogy felszereljen egy harangot, amelyet működésbe hozhatott, ha segítségre volt szüksége.

És a férfi nemrég akaratán kívül halálra ijesztette pókfóbiában szenvedő ikertestvérét, Andie-t, amikor az a mosogató alatti szekrényben keresgélt, miközben a haja tele lett pókhálóval.

Matt kedves fickó... sőt nagyon kedves. Nem csoda, hogy egy csapásra megkedvelte. Ráadásul kimondottan vonzó – magas, széles vállú, barna hajú, és a szája sarkában megbúvó apró ráncok jelzik, hogy gyakran mosolyog.

Egy kicsit zavaró, hogy a bőre szinte ég ott, ahol Matt megérintette, miközben a tarkóján feláll a szőr. Ennél is rosszabb, hogy eddig nem volt olyan férfi, aki hasonló reakciót váltott volna ki belőle. Még a vőlegénye sem...

Mindenképpen harcolnia kell a gyöngeségével.

Ám képtelen volt szabadulni az izgató fantáziaképektől. Mintha egyfajta varázslat kerítette volna hatalmába. Hová lett az a független, határozott nő, aki helytáll a munkában és a társasági életben is?

Miközben Matt karjában a táncparkettán siklott, és átadta magát az ábrándozásnak, arra gondolt, hogy legszívesebben így maradna egész este. Egy tengerparti villa kertjében a csillagos ég alatt ringatózna a zene ütemére, aztán...

Pislogott, felnézett, és elakadt a lélegzete, amikor látta, hogy Matt hipnotizálva mered a szájára. Mintha ugyanarra gondolna, mint ő.

Atyaég! Mi ütött belé?

Egy nőnek, aki nyolc hét múlva férjhez megy, nem szabad arra gondolnia, milyen lenne egy másik férfit megcsókolnia! Főleg nem Matt Starkot az egész családja előtt az ikertestvére esküvőjén! Ennek ellenére érezte, hogy megnyílik az ajka.

Akár a villámcsapás, gondolta Matt. Semmit sem tehet ellene.

És ennek semmi köze a szexi ruhához vagy a magas sarkúhoz, kizárólag a nőhöz, akit a karjában tart. Olyan... puha és csábos, a testük tökéletesen összeillik. Biztos volt benne, hogy Immi is így érez. A lány mogyoróbarna szemében aranyos szikrák táncoltak. A pupillája kitágult, és imádni való ajka megnyílt, mint pirkadatkor a rózsabimbó, amikor megcsókolja az első napsugár.

Mindössze le kellene hajtania a fejét, és...

Mintha gyomorszájon vágta volna. Hogyhogy eddig nem látta a lány bal kezén a gyűrűt? Az egyértelmű jelet, hogy Imogen Marlowe máshoz tartozik.

A helyzet tisztázódott. Egy tánc a tanú és a koszorúslány között. Ennyi. Érzéki pillantásokról, csókokról szó sem lehet, bármennyire szeretné is.

Nem mintha látta volna Immi jövődöbelijét, de a csillogó gyémántgyűrű magáért beszél.

– A vőlegényed nincs itt? – kérdezte, és meghökkent, amikor a lány arcából kifutott a vér, és a barna szempárban pánik villant.

– Én... ööö... nincs – dadogta Immi, és lesütötte a szemét. – Üzleti ügyek.

Matt homlokán elmélyültek a ráncok. Az üzleti ügyek fontosabbak annak a fickónak, mint a menyasszonya ikertestvérenek az esküvője? Önkéntelenül felmerült benne a kérdés, vajon az a férfi boldoggá tudja-e tenni Immit...

Semmi köze hozzá.

És semmiképp sem kezd olyan lánnyal, aki foglalt.

– Kár – jegyezte meg a tőle telhető legközönyösebb hangon. Mihelyt a tánc véget ért, udvarias mosolyt villantott Immire. – Elnézést, de kötelességem, hogy táncoljak a többi koszorúslánnyal is.

– Természetesen... a tökéletes tanú – bólintott Immi kényszeredett mosollyal.

– Később még találkozunk – ígérte Matt, de elhatározta, hogy az este hátralévő részében kerülni

fogja a lányt.

Imogen Marlowe tiltott gyümölcs, és ezt szem előtt kell tartania.

1. FEJEZET

Egy hónappal később

– Drágám, hazajött...

Immi a szó közepén elakadt, és majdnem megbotlott a lakása előszobájában heverő cipőben, amelyet valaki mintha sietve lerúgott volna a lábáról. Női cipő, és határozottan nem az övé.

Pár lépéssel odébb egy szoknya... ez sem az övé... ahogy a szűk póló meg a fekete csipke melltartó a hálószoba ajtaja előtt.

Egyetlen magyarázat létezik erre.

Stephen csak holnap várta vissza az üzleti útjáról, és nem számított rá, hogy hamarabb hazajön. Talán kölcsönadta a lakás kulcsát egy barátjának? Minden más elképzelhetetlen. Stephen csak nem fogja megcsalni egy hónappal az esküvőjük előtt a saját ágyában?

A hálószobából egyértelmű hangok szűrődtek ki. Immi nyelt egyet. Remélte, hogy feleslegesen aggódik, de erre rácsáfolt egy fojtott női hang:

– Ó... Stephen!

Immi megdermedt, és elkínzottan lehunyta a szemét. Már megint megtörtént.

Mint nyolc évvel ezelőtt, amikor egy bulin nem érezte jól magát, hozni akarta a kabátját, és a házigazda hálószobájában rajtakapta a barátját, amint az egymásra dobált kabátok alatt szexelt egy másik lánnyal.

Ám ezúttal sokkal rosszabb volt. Itt nem egy kamasz fiúról volt szó, akinek odaajándékozta a szüzességet, és aki csak fogadásból feküdt le vele, mert senki sem akart önként ágyba bújni Immivel, az elefánttal.

Mert ez itt a vőlegénye. A férfi, akihez feleségül akar menni...

– Igen, Stephen, igen!

Tehát jól hallotta az imént.

Tehetne úgy, mintha semmi sem történt volna, kionsonhatna a házból, a legközelebbi kávézóból felhívhatná Stephent, és közölhetné vele, hogy egy órán belül otthon lesz. Így a vőlegényének elég ideje lenne, hogy... a szeretőjét kitegye, és eltüntesse az árulkodó nyomokat.

De tényleg egy hazug fráterrel akarja leélni az életét? Hozzá akar menni egy olyan férfihoz, aki nem szereti? Aki megcsalja?

Immi, az elefánt...

Soha többé! Ő már nem az egykori bizonytalan, boldogtalan tinédzser. És nem fogja magát másodszor is majdnem halálra éheztetni, hogy megfeleljen a divatos szépségideálnak. Keményen megdolgozott azért, hogy az a nő legyen, aki: Imogen Marlowe, egy erős és sikeres üzletasszony. Ezért nem hagyja annyiban a dolgot.

Elszántan felszegte az állát, és kétszer, hangosan bekopogott a hálószoba ajtaján, hogy Stephen szeretőjének időt adjon, hogy magára kapjon valamit. Nem akart szembesülni az anyaszült meztelen igazsággal.

– Mi a...

Stephen csak ennyit tudott kinyögni, aztán elnémult.

– Mi az ördög? – sikoltotta a szeretője, és az álláig rántotta a takarót. – Stevie? Mi folyik itt?

Immi a lányra meredt. Nagyon fiatal volt, nyilván könnyen elcsábítható. Kétségtelenül bedőlt Stephen kisfiús sármjának, amelyet a férfi – amint idővel erre Immi rájött – tetszése szerint kapcsolt ki-be.

– Stephen valószínűleg nem említette magának, de én vagyok a lakás tulajdonosa – közölte Immi tompa hangon a lánnyal. – Mellesleg Stephen menyasszonya. Legalábbis addig az voltam, míg bele nem botlottam az előszobámban szétszórt ruhadarabokba, és nem hallottam meg, amint

egy idegen nő a vőlegényem nevét kiáltja – fejezte be kényszeredett mosollyal.

– Immi, hallgass meg... – hadarta Stephen. – Nem úgy van, ahogy gondolod...

– De igen – szakította félbe Immi jeges hangon. – Pontosan úgy van, ahogy gondolom. Most már tudom, Jamie mire gondolt, amikor azt mondta neked, hogy legalább addig tartóztasd meg magad, míg ki nem mondom az oltár előtt az igent. De örülök, hogy nem hallgattál rá. Mert ha az esküvőnk után kaplak rajta valakivel az ágyban, az még kellemetlenebb lett volna. Így legalább megspórolok magamnak egy csúnya válást.

Csak még ki kell találnom, hogy fújjam le azt a több száz fős rendezvényt, ami az eredetileg tervezett szerény esküvőből lett, tette hozzá magában.

Stephen szemlátomást túlságosan megdöbbenett ahhoz, hogy egy szót is kinyöggjön.

Immi lehúzta az ujjáról a jegygyűrűt, és a földre ejtette.

– Egy óra múlva újra itt vagyok. – A hangja olyan éles volt, akár a késpenge. – És mire visszajövök, elvárom, hogy a... a barátnőd és te magad is minden holmiddal együtt eltűnjetek innen.

– De Immi...

– És felesleges megtartanod a lakásom kulcsát, mert ki fogom cseréltetni a zárat.

– Kérlek, Immi, ne csináld ezt! Szeretlek!

Egy hónappal ezelőtt talán még elhitte volna, de Andie esküvője óta már nem. Ott felismerte Cleve szemében az igaz szerelmet, ahogy a testvérére várt az oltár előtt, hogy örökre összekösse vele az életét.

– Nem – mondta nyugodtan. – Te csak az elképzelést szereted, hogy feleségül vedd a főnököd lányát, és egy nap remélhetőleg az utódja lehess.

Bármennyire fáj is, be kellett ismernie ezt, és hangosan kimondania. Valaha ő volt Immi, az elefánt, és Shaun számára csak egy tisztességtelen fogadás tárgya. Tíz éven át harcolt elkeseredetten az értéktelenség érzésével, aztán beleszeretett Stephenbe, aki csak eszközként használta a célja eléréséhez.

Pedig ő ennél jobbat érdemel.

– Nem hiszem, hogy apa fontolóra veszi a dolgot, miután beszéltem vele...

Stephen elsápadt.

– Immi...

Ha megpróbált volna bocsánatot kérni, talán meghallgatja. De még ebben a helyzetben is csak magára gondolt, próbálta a bőrét menteni, és valahogy kimászni a csávából. Stephen tényleg azt hiszi, ő olyan kétségbeesett, hogy feleségül megy egy férfihoz, aki nyilvánvalóan nem szereti és nem tiszteli?

– Nem.

Immi sarkon fordult és távozott.

Percekkel később már egy kávézó egyik sarkában ült, de nem emlékezett rá, hogy jutott ide. Az asztalon ott volt előtte egy fekete és az iPhone-ja, tehát valószínűleg a saját lábán.

A mobilját a lakása elhagyása után lenémította, és valahányszor feltűnt Stephen neve a kijelzőn, automatikusan megnyomta a hívás elutasítása gombot. Ugyanígy járt el az egyre sürgetőbb és kétségbeesettebb sms-ekkel, mivel Stephen nyilvánvalóan nem akarta elfogadni, hogy a vágyott trófeát, a Marlowe Aviationt a saját ostobasága miatt elveszítette.

Immi kérlek

Bocsáss meg!

Nem tudom, miért tettem...

Szeretlek!

Nem, Stephen egy csöppet sem szereti őt. Csak saját magára gondol, és tudatosan megcsalta őt. Ezt sosem fogja megbocsátani neki. Mert Stephen nem azt sajnálja, hogy elárulta őt, hanem azt, hogy rajtakapták.

Immi belekortyolt a kávéjába. Nem ízlett, de kényszerítette magát, hogy megigya, mert szüksége

volt energiára.

Nem fogja követni a régi viselkedésmintát, amikor tinédzserként kórházba került, miután csaknem halálra éhezette magát, és ezzel rengeteg szomorúságot okozott a családjának.

Még most is magán érezte az aggódó tekinteteket, amelyek azt fürkészték, nem fogyott-e újra. Vagy néha érezte, hogy amikor átölelik, feltűnés nélkül megtapogatják a csontjait. Nem mintha ezt a szemükre vethette volna, hiszen mindezt csak szeretetből tették.

Oké... elég az önsajnálattól! A maga módján fogja megoldani ezt a problémát, tehát jól szervezetten.

1. Lakatost hívni

2. Közölni a családdal, hogy nem lesz esküvő

3. Pontról pontra végigmenni az esküvői előkészületeken, és visszamondani, amit még lehet...

És nem megfélemezni a legfontosabbról!

Miután törölte a mobiljából Stephen számát, felhívott egy kulcsmásolót. Ez volt a legegyszerűbb pont.

De miként közölje a családjával, hogy a jól előkészített esküvőből nem lesz semmi? Tudni akarják majd, hogy miért.

Az iménti tettvágy apadni kezdett Immiben. Mert nem csak arról van szó, hogy az undorító klisé, miszerint a szerencsevadász feleségül veszi a főnöke lányát, ismét beigazolódott... Ráadásul meg is csalták.

Már megint megszegényítették, pedig szent meggyőződése volt, hogy Stephen sosem fog olyan aljasan bánni vele, mint annak idején Shaun.

Talán nem kellene elkapkodnia a dolgot, adni kéne magának egy-két órát, hogy megtalálja a megfelelő szavakat. Mert azt semmiképpen sem akarta, hogy a szerettei a világ minden pontjáról iderohanjanak: Portia Los Angelesből, Posy Londonból és a szülei az indiai útjukról, ahol mint öreg hippik egy busszal járnak a hatalmas országot.

Még mindig a megfelelő szavakat kereste, amikor végre rászánta magát, hogy visszamenjen a lakásába. Ahogy titokban tartott is tőle, Stephen még mindig ott volt.

– Immi... hála istennek! Szörnyen aggódtam érted. Egyetlen telefonomra vagy sms-emre se reagáltál.

Még jó, hogy nem! De Stephen ezt természetesen nem értette meg. Amint a felszólítást sem, hogy tűnjön el innen, mire ő visszajön.

– Nem kéne itt lenned, már elfelejtetted?

– Nem megyek el, amíg nem beszéltem veled. Hibát követtem el...

Immi hátrahőkölt, mielőtt Stephen átölelhette volna. Semmi másra nem vágyott, csak hogy végre elmenjen.

– Nem lehet vége – motyogta Stephen bánatos kölyökkutya-tekintettel.

Milyen egyszerű lenne rábólintani, és mindent hagyni a régiben. Hiszen rengeteg munkát és pénzt fektettek az esküvő szervezésébe. Nem kellene közölnie a családjával, hogy megcsalták, és csalódást okoznia nekik, amiért még mindig olyan naiv és jóhiszemű, mint tinédzserkorában.

De ahogy most Stephenre nézett, csak egyvalamire tudott gondolni: nem szereti őt. És ha feleségül menne hozzá, sosem tudná, a férje mikor „hibázna” újra.

– Ez volt az első?

Stephen döbbenet meredt rá.

– Hogy érted?

– Mondd meg az igazat! Ez volt az első nő, akivel megcsaltál? – Amikor a férfi lesütötte a szemét, Immi már tudta a választ. – Jobb lett volna, ha hallgatsz Jamie-re...

Stephen felkapta a fejét.

– Egyáltalán honnan tudod...

– Véletlenül meghallottam a beszélgetéseket.

Stephen a homlokát ráncolta.

– És nem szóltál róla?

– Úgy gondoltam, a hónapok óta tartó esküvői stressz miatt túlságosan érzékeny vagyok. – Immi mély lélegzetet vett. – Ezzel a lánnyal voltál együtt, amikor elrepültem Andie és Cleve esküvőjére?

– Nem.

Stephen ezt olyan határozottan mondta, hogy Immi hitt neki.

– Valaki mással?

– Immi, én...

– Tudom, hibáztál – szakította félbe a lány hidegen, és émelyegni kezdett. Tehát Stephen legalább két nővel megcsalta. Nyugalmat erőltetett magára. – Nem akarok olyan házasságot, ami egy hibán alapul.

– Immi, jól összeillünk.

– Ha elég lennék neked, nem keresgélnél másutt.

Stephen elvörösödött, és lehajtotta a fejét.

– Valószínűleg...

Stephen most először volt őszinte hozzá. Neki is annak kell lennie, saját magával is.

– És te sem vagy elég nekem.

A férfi úgy bámult rá, mintha pofon vágta volna.

– Úgy értsem... azt akarod mondani, hogy van valaki más?

2. FEJEZET

– Nem, én nem csaltalak meg. – A „majdnem csók” Andie esküvőjén aligha számít. Noha tagadhatatlanul kísértésbe esett. – Vége van, Stephen.

– De... – A férfi nyilvánvalóan még mindig nem tudta elfogadni a döntését. – Egy hónap múlva összeházasodunk!

– Erre akkor kellett volna gondolnod, amikor azt a lány a lakásomba és az ágyamba invitáltad – jegyezte meg Immi közönyösen.

– Mit fogsz mondani a szüleidnek?

Immi összeszorította a fogát. Nehéz kérdés.

– Közlöm velük, hogy nem lesz esküvő.

– Tehát az állásomat is elveszítem?

Más nem jut eszébe? Pedig ő már azt hitte, Stephen nem sülyedhet ennél mélyebbre.

– Fogalmam sincs.

Afelől kételye sem volt, hogy az apja legalábbis behúz egyet Stephennek, ha megtudja az igazat. De hogy jogilag megengedett-e, hogy kirúgja, amiért megcsalta a lányát, ezt nem tudta volna megmondani.

– Apa nincs itt. – És annyi tisztesség nyilván nem várható el Stephentől, hogy önként távozzon.

– Talán beteget kéne jelentened.

– Hogy aztán kiderüljön a hazugság, és elbocsássanak? – horkantott fel Stephen megvetően. – Szó sem lehet róla!

Immi úgy nézett a vőlegényére, mintha most látná először.

– A te döntésed – felelte tüntetően közönyösen. Hogy a cégnél mi lesz, nem az ő dolga. De a lakás egyedül az övé, és Stephen eddig egy centtel sem szállt be a közös költségekbe. – Összepakoltál?

– Nem.

A férfi ezek szerint biztosra vette, hogy megváltoztatja a véleményemet.

– Akkor most menj, a holmidat elküldöm Jamie-hez.

– Immi, nem fejezhetjük így be. Ezt meg kéne...

– Nem. – Immi sosem beszélt Stephennek Shaunról, és most már nem is fog. – Nem változtatom meg a véleményemet, hanem azonnal lemondok az esküvőt. És most tűnj el!

Egy másodpercig attól félt, hogy Stephen újra vitatkozni fog, de szó nélkül elhagyta a lakást. Immi fellélegzett. Amikor a férfi mögött a kulcsot kétszer ráfordította a zárra, eszébe jutott, hogy Stephen nem is próbált meg bocsánatot kérni.

Az egészben ez volt a legszomorúbb.

Miközben azon törte a fejét, miként közölje a családjával, hogy lemondja az esküvőt, pittyegett egyet az iPhone-ja. Andie!

Minden rendben? xxx

Immi fanyar mosolyra húzta a száját. Az átkozott ikermegérzések!

Jól vagyok.

Nem tudta, hogy igazat írt-e. De biztosan jól lesz, amint eltűnik ez a furcsa kábulat, amely mint valami üvegburok fogva tartja.

De van valami, amit egyszerre akarok közölni mindnyájatokkal. Adj öt percet! xxx

Andie remélhetőleg most azt gondolja, azt akarja bejelenteni, hogy ő is terhes. Már csak az hiányozna! Öt perce van, hogy tájékoztassa a családját. Kevés idő, hogy a felkavaró hírt ügyesen becsomagolja.

Vett egy újabb mély lélegzetet, majd bepötyögött egy rövid mondatot:

Lemondtam az esküvőt.

Ha megírná, miért, elszabadulna a pokol. Ha elhallgatja előlük, garantáltan ugyanez fog történni. Tehát valószínűleg jobb, ha kirukkol az igazsággal.

Stephen megismert valaki mást.

Nem lényeges, hogyan derült ki. Nem akar senkinek feleslegesen aggodalmat okozni.

Semmi gond, jól vagyok. Csak egyelőre nem akarok beszélni róla, rendben?

Immi még egyszer átfutotta a rövid üzenetet, és felsóhajtott. A családja ennyivel biztosan nem elégszik meg. Most mindenki azt hiszi, hogy megint jönnek az étkezési zavarok, és halálra idegeskedik magukat.

Ui.: Ne aggódjatok, eszem!

A biztonság kedvéért odatett egy szmájlit, nem mintha mosolyogni lett volna kedve. Aztán a szüleinek hozzáfűzött még valamit:

Eszetekbe ne jusson megszakítani az indiai utatokat! Mindent kézben tartok... legalábbis hamarosan. Legközelebb a jövő hónapban találkozunk. Szeretlek benneteket! xxx

Ezt követően tárcsázta a Marlowe Aviation személyzeti osztályát.

– Priya, elnézést, hogy munka közben zavarlak – mondta, amikor felvette a HR-menedzser. – Történt valami, és beszélnünk kell.

– A gazember! – háborgott Priya, miután Immi vázolta neki a helyzetet. – Fel nem foghatom, hogy ilyet tett. Jól vagy?

– Megvagyok – biztosította Immi. – Azt reméltem, hogy önként fel fog mondani.

– Ahhoz túlságosan önző. – Priya felsóhajtott. – Amit tett, az megbocsáthatatlan, de ez kizárólag két magánszemély kapcsolatát érinti. Nagyon szívesen kirúgnám, de félek, hogy meg van kötve a kezem.

– Apa biztosan megpróbál szabadulni tőle.

– Akkor Stephen bíróság elé citálhatja, és... – Priya elnémult, mert eszébe jutott valami. – Mit gondolsz, Stephen képes lenne bosszúból kárt okozni a Marlowe Aviationnek?

Immi önkéntelenül megborzongott. Lehetséges.

– Ha mindenáron meg akarja tartani az állását, aligha fogja maga alatt vágni a fát. Legalábbis remélem – tette hozzá.

– Szeretnél az íróasztaloddal átköltözni a birodalmamba, hogy ne legyen az a fickó folyton az orrod előtt?

– Drága vagy! – mondta Immi meghatva. – De nem hagyom, hogy elüldözzön az irodámból. Talán megmozdul a lelkiismerete, ha nap mint nap találkozik velem, és önként levonja a konzekvenciákat.

– Ha mindenki megtudja, mit tett az a szemét alak, és nem tőlem... – hangsúlyozta Priya –, a cégen belül senki sem fog szóba állni vele.

Immi felsóhajtott.

– Szörnyű história! De túl fogom élni.

– Persze – felelte Priya. – Az ajtóm mindig nyitva áll előtted, oké?

– Köszönöm.

Miután Immi befejezte a beszélgetést, látta az sms-ek tömkelegét a mobilján.

Elfogadom, hogy nem akarsz beszélni róla. De talán segítségre van szükséged, hogy töröld az esküvőt.

Jellemző a gyakorlatias Andie-re!

Köszönöm, de megoldom – írta vissza.

Immi maga is meglepődött, hogy nem omlott össze, hanem mintha valami nagy tehertől szabadult volna meg. Ami egyértelműen bizonyította, hogy helyes lemondani az esküvőt. Óriási hiba lett volna feleségül menni Stephenhez.

Jelentkezem, ha elborít a káosz – tette még hozzá.

Posy is írt:

Szeretlek, tudasd, ha valamit tehetek érted. Portia valószínűleg még a Villa Rosában van. Egyszerűen csatlakozz hozzá, ha környezetváltásra van szükséged. xxx

Köszönöm, talán majd később. Én is szeretlek – válaszolta Immi.

A következő sms az apjától érkezett:

A következő géppel hazajövök, és nyomban kirúgom a fickót!

Immi nagyot sóhajtott, és felhívta az apját a mobilján.

– Apa?

– Hogy merészelt az a gazember? – mennydörögte Paul Marlowe. – Ki az ördögnek képzelem magát?

– Apa, jól vagyok. És nem rúghatod ki Stephent, Priyával már beszéltem róla. Ha elbocsátod, beperelhet jogtalan felmondás miatt.

– Mi? Azok után, amit tett? Teljességgel elfogadhatatlan!

– De a törvény mást mond – jelentette ki Immi. – Tényleg, apa, egyedül is boldogulok. Eszetekbe ne jusson lerövidíteni az utazásokat! A jövő hónapban majd találkozunk, ahogy megbeszéltük.

– Hm... az anyád beszélni akar veled.

– Jól vagy, drágám?

Immi most első ízben küzdött a könnyeivel.

– Igen, anya. Tulajdonképpen Stephen mindkettőnknek szívességet tett, anélkül hogy tudta volna.

– Hogyhogy? – kérdezte az asszony megrökönyödve és kételkedve.

Immi nyelt egyet.

– Láttam, ahogy Cleve és Andie egymásra néztek, amikor kimondták az igent. Akkor rájöttem, hogy nem csak a tipikus esküvő előtti pánik, amit egy ideje érzek.

– Ha nem ő az igazi... akkor tényleg jobb így.

– Köszönöm. – Noha az anyja próbált higgadtan viselkedni, Immi tudta, hogy aggódik érte. – Vigyázok magamra, és rendesen eszem – tette hozzá. – Küldjek egy videót, hogy megnyugodj?

– Az anyád vagyok, és az a kötelességem, hogy aggódjak érted. Épp elég baj, hogy annak idején cserben...

– Nem igaz! – szakította félbe Immi. – Akkoriban egy önfejű tinédzser voltam, és jól el tudtam

titkolni, amit akartam. De ennek már több mint nyolc éve, időközben felnőttem. Igen, bánt a dolog, és dühös vagyok Stephenre, de ennyi. Élvezték az indiai utazást, és gyertek vissza épségben... négy hét múlva.

– Segíthetnék az esküvő lemondásában...

– Hiszen ismersz. Listákat készítek. Egyébként is már több ajánlatot kaptam, mint amire szükségem van.

– De ugye telefonálsz, ha...

– Igen, anya. Szeretlek.

– Én is téged, drágám – felelte Julie gyanúsán reszkető hangon.

Immi épp az utolsó ládát akarta megpakolni Stephen holmijával, amikor ismét jelzett az iPhone. Ezúttal Portia írt:

Ez az aljas... Mi történt? Jöjjenek haza, és skalpoljam meg a fickót? xxx

Immi nevetett. Jellemző Portiára!

Köszönöm, nem szükséges. Ragaszd inkább a képét a bokszzsákra, ha reggel a fitnessközpontba mész. Nálad minden rendben?

Igen.

Helyes.

Kell valami segítség?

Köszönöm, nem, boldogulok...

Ami nem egészen stimmelt, ahogy Immi ebben a pillanatban megállapította. Hiányoztak a testvérei. A legszívesebben, mint régen, leheveredett volna velük a kandalló lobogó tüze elé, forró csokoládéval meg frissen sült brownie-val, hogy Istenről és a világról diskuráljanak. De hogy mindenkit Cambridge-be hívjon, csak mert egy kicsit kiakadt, természetesen szóba se jöhet.

Tehát viszlát – pötyögte be merev ujjakkal.

Viszlát hamarosan – írta vissza Portia.

Immi felsóhajtott, és félretette a mobilját. Sikerral vette az első akadályt. Most listát kell készítenie azokról az emberekről, akiknek az esküvővel, illetve az azt követő fogadással dolguk lenne. Gyorsan sorra vette: a pap, a ruhaszalon, a varrónő, a virágos, a partiszerviz, a fényképészek... és mindenki más.

Mihelyt mindezt elintézte, talán tényleg meg kellene fogadnia Posy tanácsát, és egy rövid időre menedéket keresni a Villa Rosában. A következő napok kemények lesznek, tekintve a rengeteg elintéznivalót, nem beszélve a kíváncsiságról és a kaján megjegyzésekről, aminek minden rokonszenv dacára ki lesz téve. Túlságon megviselné, ha az esküvő tervezett időpontjában is itt kellene lennie.

Jobb lesz messze menni.

De addig még rengeteg a dolga...

3. FEJEZET

Egy hónappal később

Immi kifizette a taxisofőrt, megköszönte, amikor a bőröndjét kivette a csomagtartóból. A Villa Rosa felé fordult, amely ott emelkedett előtte megkopott pompájában.

Legutóbb Andie és Cleve esküvőjén járt Isola dei Fiorin. Nyolc héttel a Stephennel tervezett esküvőjük előtt... miközben a vőlegénye odahaza Cambridge-ben egy másik nővel szórakozott.

Elég az önsajnálattól!

Az a baj, hogy még mindig megcsalt menyasszonynak érzi magát, noha megszőkött Cambridge-ből. A folytonos részvét és gondoskodás, amely minden oldalról körülvette, több volt annál, mint amit el tudott viselni. Egyébként is az apja már újra ott ült a Marlowe Aviation főnöki székében, tehát nem kell úgy éreznie, hogy cserben hagyta a családi vállalkozást, amikor egy kis szabadságot vett ki.

Sürgős szüksége van rá, hogy nyugodtan eldönthesse, mit vár az életétől és a jövőjétől.

Szerencsére a nagyanyjuk jó barátnője volt Posy keresztanyjának, aki a keresztlányára hagyta a villát. Egy igazi kis paradicsom, amelyet a sziget egykori uralkodója ajándékozott Sofiának, aki a szeretője volt, ezért Ludano király állandóan a közelében akarta tudni.

Paradicsom némi szépséghibával... vagy inkább komolyabb hiányosságokkal, ha az ember alaposabban szemügyre veszi a ház és a kert állapotát. Immi nézte a kifakult rózsaszín homlokzat repedéseiből kibújó gazokat, és bánatosan elmosolyodott.

Mindennek ellenére a Villa Rosa számára és a testvérei számára idén tavasszal és kora nyáron menedékkül szolgált. A nyugalom és béke szigete. Andie-nek itt egy olyan bonyodalommal kellett szembenéznie, amely az egész életét alapjaiban megváltoztatta, Portiának a karrierje végével – neki magának pedig azt kell átgondolnia, milyen jövőt akar a megghiúsult esküvő után.

Ebben segít, hogy a lepukkant ingatlan hasonló állapotban van, mint az élete. Ami azt jelenti, hogy belevetheti magát a második legkedvesebb tevékenységébe: a kertészkedésbe. Amitől majd jól elfárad, így esténként túlságosan kimerült lesz ahhoz, hogy órákon át töprengjen.

És egész mellékesen talán új impulzusok meg ötletek törnek felszínre a tudatalattijából.

A villa kulcsát ott találta, ahol Posy mondta, egy virágcserep alatt a kert hátsó részében. Immi várakozásteljes mosollyal kinyitotta az ajtót, és nem csalódott.

Mivel a nővére, Portia Andie esküvője után itt maradt egy időre, a ház tiszta volt, és meglepően friss illatú. Portia ezenkívül is csinált néhány dolgot, ahogy Immi a villa bejárása során megállapította. A boltozatos mennyezetű szalon falán a legutóbbi látogatása során még egy csúnya repedés éktelenkedett, mint sok más helyen, de azóta frissen bevakolták, leglettelték, jóllehet még nem festették le. Ezenkívül valaki kicserélte a télikertben a törött üvegeket.

Immi a konyhába ment, és ott letette a csomagját. A tágas, félig-meddig komfortos helyiséget bázisként akarta használni. A tűzhely régi volt, de működött, akárcsak az ósdi, hatalmas hűtő. Az egyik polcon felfedezett egy vízforraló edényt, amit a forró tűzhelyre kell helyezni, ha kávé vagy teát akar készíteni. Nem egy modern elektromos készülék lámpával, amely jelzi, mikor forr fel a víz.

Mindegy. A lényeg, hogy működik.

A serpenyők és lábasok is ismerősek voltak. Az egész berendezés a hetvenes évek elejére emlékeztetett, de otthonos és meghitt volt. Az asztalon egy papírdarab feküdt.

Posy értesített, hogy idejössz. Friss tej van a hűtőben, kenyér a mellette lévő szekrényben. Minket az úton lefelé a fehér házban találsz, nem sokkal a falu előtt, ha szükséged lenne valamire.

Matt Stark

Matt...

Immi mély lélegzetet vett, és önkéntelenül a mellkasára szorította a kezét, mert a szíve gyorsabban kezdett verni, amikor eszébe jutott a „majdnem csók” Andie esküvőjén.

Akkor még Stephen menyasszonya volt. És elbizonytalanította a heves vágy, amelyet Matt karjában érzett. Most már szabad.

Persze ez nem a megfelelő időpont, hogy új kapcsolatra gondoljon. Vagy egy „majdnem csók”-ra egy kétségkívül vonzó férfival...

Szedd össze magad!

A levélke csak egy szomszéd barátságos gesztusa, semmi több... Ráadásul valószínűleg Posy kérte meg erre Mattet.

Mindenesetre kedves Matt-től, hogy vett kenyeret és tejet.

Immi úgy tervezte, hogy először is bevásárol, amint megérkezik a szigetre. Ám a repülő késett, ennek következtében az eredetileg tervezett kompról lemaradt, így sokkal később érkezett. Addigra a faluban a boltok már rég bezártak.

Ne felejtse el megköszönni Mattnek a kedvességét. Pillanatnyilag azonban jó, hogy senkivel sem kell beszélnie. Mert úgy érezte, hogy az elmúlt négy hétben semmi mást nem csinált, csak beszélt. Vissza kellett mondania a tervezett esküvővel kapcsolatos szolgáltatók munkáját, aztán a meghívott vendégeket.

Mindenki tudni akarta, miért marad el az esküvő. Immi vonakodott elárulni az igazságot, mert utálta, ha sajnálkoztak rajta. A hallgatás viszont teret engedett volna a pletykáknak és spekulációknak. Ezért csak homályos utalásokat tett, hogy Stephen és ő nem értettek egyet a közös jövőjüket érintő egyik fontos kérdésben, ezért közös megegyezéssel szakítottak.

Egész másfajta kihívást jelentett, hogy nap mint nap találkozott az exével a cégnél. Az első napokban Stephen még megpróbálta bevetni a sármját, és mindennap friss virágot hozott neki. De amikor ez nem vezetett eredményre, száznolcvan fokos fordulatot vett, és őt hibáztatta a saját viselkedése miatt. Csak azért keresett más nőt, mert Immi nem volt elég jó neki.

A szemrehányás úgy érte a lányt, mintha gyomorszájon vágta volna. Ismét felszínre törtek benne a régi félelmek, hogy őt nem lehet szeretni, nem lehet kívánni. De nem akarta megadni Stephennek azt az elégtételt, hogy lássa, mennyire megbántotta.

Az abszurd hibáztatást egy hét kellemetlen szurkálódás és gúnyolódás követte, megspékelve gonoszkodó célzásokkal. Eleinte Immi próbált nem tudomást venni Stephenről, de amikor a férfi átlépett egy határt, megkérte Priyát, hogy küldjön neki hivatalos figyelmeztetést. Ettől kezdve Stephen kitért az útjából.

A következő héten Paul és Julie Marlowe visszatértek az indiai útjukról. Ettől kezdve Immi feladata volt, hogy az apja meg az exé közé álljon, és megakadályozzon egy esetleges súlyos incidenst.

Most valóságos áldásnak érezte, hogy egy időre elmenekülhetett a forrongó indulatok elől. Ám továbbra is aggódott, hogy az apja egyszer elveszíti az önuralmát, és ezzel lehetőséget biztosít Stephennek, hogy beperelje a Marlowe Aviationt. Csak abban reménykedett, hogy Priya kézben tartja a helyzetet.

Néhány hét egyedül a Villa Rosában jót fog tenni neki. Utána talán képes lesz eldönteni, innen hová menjen, és mit kezdjen az életével. Mivel se internet, se térerő, nem kell kérdésekre válaszolnia, sem felvilágosítással szolgálnia a hogyléte felől... míg készen nem áll rá.

A konyhaszekrények átkutatása során talált némi instant kávé és kakaóport. Vizet tett fel melegedni, bögrébe öntötte, elkeverte benne a kávé, és magával vitte Sofia megfakult tapétájú kis szalonjába, ahol annak idején gyakran ábrándozott. Odavitte a bőröndjét is, kipakolta, és elhelyezte a holmiját a szekrényben.

Aztán tollal és jegyzetfüzettel felfegyverkezve kiment a kertbe, hogy egy hosszú séta során összeírja a teendőket. Sofia egykori kertésze, Alberto már túl öreg, hogy elvégezze azt a rengeteg munkát, ami egy ekkora kertben adódik. Andie szerint az egyik fia tavasszal levágta a fűvet, amely

nyáron nem sokat nőtt a forróság miatt.

A cserjék és rózsabokrok vadul burjánzottak, sürgősen vissza kell vágni őket. Immi örült, hogy bepakolt a bőröndjébe kertészollót és kesztyűt. Ásót és fűrészt remélhetőleg talál az egyik garázsban.

De nem csak azt talált. Egy sötét sarokban felfedezett egy régi, kissé rozsdás talicskát, amelyet kiráncigált a szabadba. Nyomban neki is látott a gazolásnak. Holnap pedig kiegészíti a listáját, mielőtt nekikezd a rózsák megnyesésének.

A fizikai munka határozottan jót tett neki. Csak akkor hagyta abba, amikor sajgott a háta és a karja. Egy meleg fürdő, aztán ágyba! – döntötte el, és mosolyogva visszatért a házba.

A konyhában vágott magának egy szelet kenyeret, és a fürdőszobába vitte, ahol leült a kád szélére, hogy megvárja, míg tele lesz. Régebben ez a fürdőszoba egészen különleges volt. Most az antik kádon a zománc több helyen lepattogzott, több gyönyörű pávakék és aranyszínű csempe leesett. A fugák annyira megszurkáltak, hogy a súrolás sem segített.

Sok idő, ügyesség és szeretet kell hozzá, hogy ez a helyiség újra a régi pompájában ragyogjon. És valószínűleg több pénz, mint Posynak, Portiának, Andie-nek és neki együttvéve van.

Bár meglehet, Portia felhasználhatná a kapcsolatait, és meggyőzhetne egy tévécsatornát, hogy készítsen dokumentumfilmet egy régi villa átgondolt és szakszerű felújításáról.

Visszasietett a konyhába, hogy feljegyezze ezt az ötletet, aztán visszatért a fürdőbe, beereszkedett a kádba, és megmosakodott. Mivel nem volt zuhany, egy agyagkorsó segítségével öblítette ki a hajából a sampont. Fürdőlepedőt tekert maga köré, vizes hajára egy kisebb törölközőt. Sofia hálószobájába ment, de megbotlott valamiben, és az ágyra esett.

– Már megint remekeltél, Immi! – bosszankodott, aztán fülelni kezdett, mert a távolban mintha harangszót hallott volna. Valószínűleg a falusi templom... de ilyenkor?

Fejcsóválva felvette a pizsamáját, kifésülte a haját, és a konyhába indult, hogy forró kakaót készítsen. De alighogy a sötét előtérbe ért, felvillant egy zseblámpa fénycsóvája.

4. FEJEZET

Betörő? Itt nincs mit ellopni! Sofia ékszerei régiek és szépek, de nem valódiak...

Immi a másodperc törtrésztel megdermedt, aztán a konyhába szaladt, és felkapta az első tárgyat, ami a kezébe akadt. Ha nincs is mit ellopni, akkor sem hagyja az aljas tolvajt garázdálkodni Posy házában!

– *Va via! Ho chiamato la polizia!*

Remélhetőleg a gazember nem tudja, hogy itt se vezetékes telefon, se térerő nincs, és egyszerűen menekülőre fogja. Legnagyobb megdöbbenésére hirtelen felgyulladt a konyhában a lámpa. Immi felsikoltott, és meglengette a serpenyőt, hogy lesújtson, de az utolsó pillanatban felismerte a behatolót.

Matt Stark!

Kifújta a visszafojtott levegőt, és a fegyverét letette a munkalapra.

– Halálra ijesztettél!

– Elnézést... – mormolta a férfi töredelmesen.

– Betörőnek véltelek.

– Gondoltam, azért jelzel, mert segítségre van szükséged.

– Jeleztem? Én? – Immi felvonta a szemöldökét. – Mivel?

– A haranggal.

– Harang? – A lány még most sem értette a dolgot. – Miféle harang?

– Miután a földrengés tönkretette a telefonvezetéket, beszereltem ide két csengőszinórt.

Az egyiket Sofia ágyához, a másikat a szalonba a kedvenc fotelje mellé. Minden más ellen határozottan tiltakozott – magyarázta Matt.

Ludano király halála után valószínűleg nem kapott már segítséget a palotából, gondolta Immi. És Sofia sohasem ismerte volna be, hogy nincs pénze a javításokra. Ahhoz túl büszke volt.

– Megegyeztünk, hogy megszólaltatja a harangot, ha segítségre van szüksége.

– De én nem hallottam... – Immi elakadt, és az orrát ráncolta, amikor eszébe jutott, hogy az ágyra esett. – Ó... akkor történhetett, amikor megbotlottam. Hallottam egy harangot, de azt hittem, hogy a falusi templom.

Matt vállat vont.

– Nos, most már tudod, hogy nem az volt.

Immi nyelt egyet. A bőre bizsergett, a szíve a torkában dobogott. Idegesítette, hogy a vékony pamutpizsama inkább kiemelte, mintsem elrejtette a domborulatait. Össze kell szednie magát.

– Köszönöm a kenyeret és a tejet. Holnap be akartam nézni hozzád, hogy kifizessem.

– Felesleges. Megengedhetem magamnak, hogy segítek a szomszédoknak.

A francba! – átkozódott magában Matt. Imogen egyszerűen elragadóan fest a pizsamájában. A puha anyag csábos alakjára simul, és noha a rövid nadrágrész nem volt kihívó, nem rejtette el hihetetlenül hosszú lábát.

Legfőbb ideje, hogy emlékeztess magad, számodra ő tabu!

– Azon tűnődöm, miért te próbáltad meg elűzni a betörőt, és nem a vőlegényed? – csúszt ki a száján a kérdés.

– Ő nincs itt. – Immi vett egy nagy levegőt. – És már nem a vőlegényem.

Tehát a lány szabad?

A szakítás bizonyára friss. Két hónappal ezelőtt Immi még viselte a hatalmas gyémántot az ujján. Vajon ő vagy a vőlegénye bontotta fel az eljegyzést?

Matt tudta, hogy most rendkívül tapintatosan kell viselkednie.

– Sajnálom.

– Én nem – érkezett a dacos válasz. – Életem legnagyobb hibája lett volna, ha feleségül megyek

Stephenhez.

– Akkor te szakítottál?

Immi vállat vont.

– Az egész helyzet olyan volt... hogy csak menekülni lehetett.

Valahogy Imogen Marlowe nem olyan benyomást tett Mattre, mint aki egyszerűen csak elmenekül. Több lehet emögött, mint amit a lány elárult neki. Nem mintha bármi köze lenne hozzá. Egyébként is már semmi dolga itt.

– Mivel kiderült, hogy nem támadott meg senki, jobb, ha most megyek...

– Mit szólnál hozzá, ha felöltöznék, és készítenék magunknak forró kakaót.

Az ég szerelmére, miért mondta ezt? Hát nem azért jött Isola dei Fiorira, hogy a jövőjén gondolkozzon? Miért akarja, hogy Matt társaságot nyújtson neki? Ráadásul éjnek évadján!

Nemcsak meggondolatlan ötlet, hanem játék a tűzzel, tekintettel arra a „majdnem csók”-ra Andie esküvőjén.

Matt arca nem árult el semmit, de egy kis idő múlva bólintott.

– Azt mondanám, sokkal illedelmesebben vagy öltözve, mint egy átlagos strandoló, de ha feltétlen át akarsz öltözni... Addig én elkészítem a kakaót.

– Remek! – felelte Immi egy kicsit túl hangosan. – A kakaópor a tűzhely fölötti szekrényben van, a tej a hűtőben, ahová tetted, és...

– Mindent megtalálok – nyugtatta meg Matt mosolyogva, amitől Immi háta egészen libabőrös lett.

Nevetséges, gondolta. Hiszen már nem ostoba tinédzser, hanem huszonöt éves felnőtt nő.

Gyorsan felsietett az emeletre, és a pizsamáját farmerra meg pólóra cserélte. Mire visszaért a konyhába, Matt épp tejet öntött két kerámiabögrébe, jókora adag kakaóport szórt bele, és átnyújtotta Imminek az egyiket.

– Tudod, hogy a Villa Rosa kertjében van egy hely, ahonnan tökéletesen látszik a csillagos ég? És ma éjjel különösen fényesek a csillagok.

– Jól hangzik.

Andie esküvőjén túlságosan ideges volt, hogy az éjszakai égboltot csodálja.

Immi belebújt egy könnyű vászoncipőbe, és követte Mattet, aki a zseblámpájával megvilágította a kerti ösvényt. Az út meglehetősen hepehupásnak bizonyult, és a gazok is benőtték. Immiben felmerült a kérdés, egyáltalán létezik-e az a bizonyos hely. Nem lenne egyszerűbb a télikert előtti teraszon felfedezett régi hintaszékbe ülni? De Matt nagyon biztosnak tűnt a dolgában.

Végül egy kerti padhoz értek, amely a kertet körülvevő kőfal előtt állt.

– Tudom, egyszerűbb lett volna a fal mentén idejönni – ismerte be vigyorogva a férfi, látva Immi kételkedő tekintetét. – De egy pár évvel ezelőtti földrengés során a fal több helyen megrongálódott és beomlott, ami balesetveszélyes.

– Értem – bólintott Immi, és arra gondolt, hogy a földrengés valószínűleg nemcsak a telefonvezetékben, hanem a Villa Rosában keletkezett károkért is felelős. – A házban is rengeteg a tennivaló, ugye?

Matt bólintott.

– Cleve belekezdett a javításokba... miután csaknem felgyújtotta a konyhát. Javier pedig néhány repedést bevakolt, és kicserélte a télikertben a törött üvegeket.

Immi már évek óta ismerte Cleve-et, és tapasztalta, milyen ügyes. Azt viszont nehezen tudta elképzelni, hogy egy híres hollywoodi filmsztár ért a vakoláshoz. De a látottak alapján jó munkát végzett.

Portia rendkívül visszafogottan nyilatkozott a férfiről, akibe fülig beleszeretett – az esküvőt is igyekeztek titokban tartani. A hírességek esetében másként aligha lehetséges megőrizni a magánéletet.

A sziklaszirt szélén álló padról tényleg fantasztikusan látszott a csillagos ég. Szerencsére Matt nem akart kiselőadást tartani a csillagképekről, csak némán ültek egymás mellett, kortyolgatták a forró kakaót, és bámulták az eget.